

پیام شورای مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) به کنگره دهم سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

پیام شورای مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

به کنگره دهم سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

رفقای گرامی!

شورای مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)، برگزاری دهمین کنگره سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران را تبریک می گوید، و دروذهای صمیمانه اعضای سازمان را به شما و همه رفقای فدائی تقدیم می کند.

رفقا!

پیشینه تاریخی مشترک، مبارزه مشترک ما در راه آزادی، پایان دادن به جمهوری اسلامی، استقرار دموکراسی در کشور، عدالت اجتماعی، سوسیالیسم، ایجاد ایرانی دموکراتیک و پیشرفته و فارغ از ستم و تبعیض، آرمان های انسانی و اهداف بزرگی هستند که اعضای دو سازمان را به یکدیگر پیوند می دهند. دو سازمان علیرغم برخی تفاوت نظرها و مسیر مختلف طی شده، تحول مشابهی را پشت سر گذاشته اند که حاصل آن در نگرش، سیاست ورزی و عمل سیاسی آندو بازتاب دارد. در عرصه عمل و به هنگام تلاش برای تحقق اهداف مشترک، اعضای دو سازمان در یک جبهه، در یک سنگر و در کنار هم قرار می گیرند. آنان با هر برآمد مشترک، روند بالنده چپ دمکرات و سوسیالیست را در صحنه سیاسی جامعه به نمایش می گذارند. چپ جستجوگری که راه سوسیالیسم دموکراتیک را با بازنگری نقادانه نگرش ها و تاریخ طی شده خود می پوید. چپی که در مبارزه علیه بیدادگری نظام طبقاتی، سیاست ورز است و می کوشد نیروی کنشگر، سازنده سیاست و تاثیر گذار برسرنوشت کشور باشد. ما آرزمندیم کنگره دهم شما تصمیمات راهگشایی در جهت غلبه بر دشواری های پیش روی این روند بگیرد و به سهم خود امکانات فدائیان را برای همراهی با نسل جوان و پویای چپ، تحرک بخشیدن به همگرایی و وحدت چپ بیش از پیش غنی تر سازد.

رفقا!

اقدام کنگره شما مبنی بر ارزیابی اوضاع سیاسی کشور، بررسی روند گفتگوی وحدت چپ و اتحادهای سیاسی عملی ارزنده و در ضمن تأییدی بر ضرورت اجتناب ناپذیر وحدت چپ و عینیت نیاز به تلفیق سازنده بین مبارزه برای آزادی، دموکراسی و عدالت اجتماعی و تقویت جبهه نیروهای دمکرات در برابر نیروی استبداد در کشور است. دفاع از آزادی و دموکراسی بدون رویکرد عدالتخواهانه در عمل به انحراف جنبش از هدف خود منجر می شود. بر بستر تحولات جاری در منطقه و با آرایش سیاسی کنونی نیروها در ایران، احتمال بروز هر جنبش و تحولی، قابل تصور است اما به دور از واقعیت می باشد که در غیاب یک نیروی متحد و نیرومند چپ مدرن، دگرگونی اساسی در جهت بهسازی کشور و بهبود وضع زندگی مردم و تامین مطالبات کارگران و مزدبگیران کشور رخ دهد. این فقط نیروی چپ مدرن است که می تواند خواست آزادی و عدالت اجتماعی دو مطالبه تاریخی جنبش دموکراتیک مردم ایران را باهم تلفیق کند و نگذارد نئولیبرال ها با شعار آزادی و بنیادگرایان مذهبی با عوامفریبی عدالت خواهانه جنبش دموکراتیک مردم را در جهت تامین اهداف خود سمت دهند.

این واقعیت دارد که چپ در ایران پراکنده است و نیروی آن پیوسته از سوی رژیم سرکوب شده است. جمهوری اسلامی با سرکوب خشن دگراندیشان به ویژه نیروهای چپ مانع هرگونه روشنگری و سازمانگری یک جریان نیرومند چپ در جامعه می باشد. با توجه به بحرانی که رژیم در عرصه مناسبات جهانی و در داخل در عرصه سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی آفریده، جامعه برای برون رفت از این بحران ها و شکاف هایی که فعال شده اند، چشم به نیروی دارد که نه تنها حکومت را نفی کند، بلکه برای عبور از این بحران ها راه حل ارائه دهد، بگوید چگونه می توان ثروت عظیم کشور را از انحصار گروه کوچکی از جامعه خارج کرد و وضعیتی به وجود آورد که همه شهروندان، صاحبان و سازندگان ثروت مادی و معنوی کشور، از

زندگی در شان انسان برخوردار شوند. چپ متحد و نیرومند چنین نیرویی است. اما چپ متفرق در میان ده‌ها و صدها حزب، سازمان، انجمن و فعال منفرد هر اندازه هم برنامه جامع ارائه دهد، از آنجا که متفرق است، نه سخنش به گوش کسی می‌رسد و اگر محدود شنونده‌ای هم بیابد، به دلیل ناشناخته بودن در مقیاس جمعیت چند ده میلیونی ایران، نمی‌تواند نیروی کافی برای تاثیرگذاری واقعا موثر در سرنوشت کشور بسیج کند.

رفقا!

همگامی ما و شما در دعوت از احزاب و سازمان‌ها و فعالین چپ برای آغاز گفتگوی وحدت بر این باور متکی است که پراکندگی و در حاشیه بودن، سرنوشت مقدر و درمان ناپذیر چپ دمکرات ایران نیست. درمان این درد مزمن مبارزه با هر نوع واگرایی و تقویت اندیشه و گفتمان همگرایی در جنبش چپ است. این گفتمان یک شبه پدیدار نخواهد شد که بخواهیم اقداماتی را که تا به حال در راستای نزدیکی و ائتلاف انجام داده‌ایم، متوقف کنیم و به انتظار بنشینیم. همگرایی با گام‌های کوچک، با وحدت این و آن دو و یا چند سازمان چپ، با پیوستن این و آن فعال چپ به روند تشکل‌یابی‌ها است که به گفتمان غالب جنبش چپ فراخواهد روئید. نیروی چپ کشور به اعضای سه و یا چهار سازمان و جمعیتی از فعالان منفرد محدود نیست که گفتگو و راه حل‌ها در جهت پوشش آن متمرکز شود. چپ در کشور ما دارای پایه اجتماعی است و متناسب با این پایه اجتماعی نیروی فعال خود را بازتولید می‌کند که باید متشکل شود و تلاش هماهنگی را در دفاع از منافع اردوی کار پیش ببرد. به این اعتبار هر حزب، سازمان، انجمن و فعال منفردی که با دیگری بیشترین نزدیکی را دارد باید گام پیش بگذارد و کار ساختن تشکل بزرگ را آغاز کند. موکول کردن اقدام مشخص و ممکن در راستای ایجاد تشکل بزرگ

چپ به تحقق وعده‌های بزرگ، تعلیق به محال کردن وظیفه‌ای است که همه بر انجام بلادرنگ آن تاکید داریم. همگرایی چپ محدود به یک شکل نیست. نیروهای چپ در چارچوب پروژه‌های مختلف و در اشکال ابتکاری می‌توانند با هم کار مشترک انجام دهند و در عمل شکل همکاری را ارتقا دهند. هیچ یک از اشکال همکاری، نافی دیگری نیست. آنچه اهمیت دارد تقویت فرآیند همگرایی، جلب اعتماد مردم به توانایی نیروی چپ برای قبول مسئولیت است. ما بر این باور هستیم که پاسخ به وظایف جنبش چپ، نه کار یک سازمان، بلکه مسئولیت مشترک همه احزاب، سازمان‌ها، انجمن‌ها، فعالان و روشنفکران چپ است و هر اقدام مشترک آنها را در هر شکلی، گامی ارزنده در راه بسترسازی برای تدارک تشکل بزرگ و نیرومند چپ تلقی می‌کنیم.

رفقای گرامی!

ما برای دهمین کنگره شما در تدوین برنامه عملی برای حضور بیش از پیش فدائیان در صحنه مبارزه سیاسی جاری در کشور، تقویت مناسبات با احزاب و سازمان‌ها و به سرانجام رساندن پروژه وحدت که به همت مشارکت جمعی تا به حال پیگیری کرده‌ایم، بار دیگر صمیمانه آرزوی موفقیت می‌کنیم.

با گرم ترین درود های رفیقانه

شورای مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

سه‌شنبه ۳ مرداد ۱۳۹۱ - ۲۴ ژوئیه ۲۰۱۲